

ISBN: 978-605-80300-4-6

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 203

Öykü

Editör

Cemal Şakar

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Kasım 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih
Caddesi No: 6 Dk: 2
Topkapı 34010 İstanbul
Tel: 212.612 29 30
e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri
San. ve Tic. Ltd. Şti
Sertifika No: 40421
Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.
No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /
İstanbul Tel: 212 624 21 11

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Mahalledeki Hayalet

İREM ERTUĞRUL

KETEBE

İrem Ertuğrul

1984'te İstanbul'da doğdu. Öykü ve yazıları *Dergâh*, *Varlık*, *Hece Öykü*, *İtibar* dergilerinde yayımlandı. *Yumuşak Ge* ve *Post Öykü* dergilerinin kurucu ekibinde yer aldı. Yazılı ve görsel medyada editörlük ve metin yazarlığı yaptı. Bu, ilk kitabı.

İçindekiler

Mahalledeki Hayalet	9
“Girl, You’ll Be a Woman Soon”	13
Kurabiye Kokusu.....	15
Külkedisi.....	21
“Animal Instinct in Me”	27
Ceset Karaborsacısı.....	33
Ayla.....	39
Re-Play	45
Bu Öyküde Sanal Reklam Uygulanmaktadır	51
İkinci Kat	59

Arda Caddesi'ne...

Mahalledeki Hayalet

Bir söylentidir dolaşıyordu: Ali, annesini öldürmüş.

Ocakçı Birol, kahvehaneden; manikürcü Derya, kuaförden; mahalle takımının forveti Messi Hasan, arka bahçeden bildiriyordu: Ali, annesini öldürmüş.

Söylenti farklı kaynaklardan besleniyordu. İlki Hatice Hanım'dan neşet etmişti. Anlattığına göre; her zamanki kahverengi hırkasını giyinmiş, elinde boş bir fileyle pazarın köşesindeki ağacın önünde durmuş ona bakıyormuş rahmetli. Yanına yaklaşıp "Nasılsın komşu?" diye sormuş. Fısıltıyla cevap vermiş merhume: "Ali beni öldürdü" İki gözüm önüme aksın ki böyle dedi, diye yeminler ediyordu Hatice Hanım. O sırada cep telefonu çalmış; çantasına eğilmiş kalkmış; bakmış ki kimsecikler yok karşısında ağaçtan başka.

Aynı gün rahmetliye tuhafiyede rastlayan kız kurusu Gülşen, korkudan turnaklarını yiye yiye anlatıyordu; "Tokalara bakıyordum, birden arkamda bitiverdi. Kulağıma eğildi söyledi. Ayol ne diyorsun, dememe kalmadan kapıdan fırladı gitti. Arkasından koştum, kaybolmuştu"